

SBOROVÝ DOPIS

Měsíčník Sboru Křesťanské společnosti Praha / ročník 24

● ÚVODNÍK

DĚTI JEN CHVÍLI

Píšu vám.... 1. Jan 2, 12 – 14

Když se narodí malé dítě, raduje se celá rodina. I když je miminko roztomilé, nikdo neočekává, že jím zůstane pořád. Rodiče očekávají, že z novorozence bude kojenec, potom batole, školák a nakonec dospělý člověk. Stejně je radost v nebi nad jedním hříšníkem, který činí pokání a znovu se narodí. Ale i u něj je normální, že poroste. Boží slovo mluví o třech „vývojových stupních“ křesťana – dítě, mládenec a otec. Co o nich píše Jan ve svém dopise?

Nejprve oslovuje děti. *...jsou vám odpuštěny hříchy pro jeho jméno...* Dítě je schopné poznat, že hřešilo a uznat to. To je důležitý předpoklad toho, abychom mohli mluvit o odpuštění. Jako děti potřebujeme rezignovat na svou „dokonalost“, ale mít odvahy před sebou, Bohem i svými bližními uznat svá selhání. Když uděláme chybu, omluvíme se nebo se hájíme? Třeba nejsme v některé oblasti ani dětmi – zůstali jsme na úrovni kojenců. Další věc je odpuštění z milosti. Potřebujeme mít

jistotu, že naše hříchy jsou skutečně pryč. Že už na nás neleží. Že nám nebrání v přístupu k Otci. Bůh je skutečně odhodl za záda a už na ně nevzpomíná. Satan si naše hříchy pamatuje a rád nám je připomíná. Otec nikoli.

Dále dětem připomíná *...poznali jste Otce...* Pokud jsme měli dobrého pozemského tátu, tak jsme mu jako malé děti běžely sednout na klín. Důvěřovali jsme mu, přestože nás někdy napomínal. Čekali jsme od něj jen dobré věci, nikoli odmítnutí a hledání chyb. Takhle přistupujme k Otci v nebi. Rozběhneme se a skočme mu na klín. Pokud dítě toto nezažívá, nese si handicap do svého života. Pokud nemáme tento vztah k Bohu, bude nám něco důležitého na duchovní cestě chybět. Naučme se Bohu důvěřovat a mít ho rádi.

Dále Jan oslovuje mládence. *...přemohli jste toho Zlého...* Dítě často nezvládá své tužby a potřebuje rodičovské omezení. Mládenec už ví, jak zvládnout pokušení a hřích

a jak se vypořádat s původcem toho – Satanem. Mládenec není hříčkou svých žádostí a démonů, ale naučil se je přemáhat. To je ale možné jedině skrze druhou věc, kterou mládencům Jan píše. *...jste silní a slovo Boží ve vás zůstává...* K vítězství potřebujeme být silní a silní jsme jedině skrze Boží slovo. Bez vykrmení se Božím slovem nebudeme vítězit. Potřebujeme se umět naučit sytit Božím slovem. Bez tohoto umění zůstaneme stále dětmi. Různé zážitky apod. nepřinesou dostatečnou sílu pro náš boj.

Naposled Jan oslovuje otce. *...poznali jste toho, který je od počátku...* Otcům už Jan píše jedinou věc. Oni mají to, co mají děti. Jistotu odpuštění hříchů, poznání Boha

jako táty, jsou plni Božího slova a vítězí nad tím Zlým. Jenže otec k tomu musí ještě něco přidat. Je to hlubší poznání Otce, než jaké má malé dítě. Je to vztah, který může mít dospělý člověk se svým otcem. K dětské důvěře a úctě zralost vztahu a spolupráce. Otcové Boha znají takovým

celkovým obrazem. Myslím, že to nějak souvisí s tím, co učil Pavel efezské – předal jim celou radu Boží.

Každý se narodí jako miminko. Je to v pořádku, pokud jím ale nezůstane. Stejně tak je to v duchovním světě. Před týdnem uvěřivší člověk je dítě a nebude otcem. Současně Boží plán je růst a měli bychom směřovat k tomu stát se duchovními otci a matkami. Potřebujeme vědět, kde resp. kým jsme. Potřebujeme vědět, že každý máme co dát. Něco jiného jako děti, něco jiného jako mládenci a něco jiného jako otcové, ale máme co dát. A všichni máme směřovat kupředu. Miminko cumlající si palec je roztomilé, třicetiletý muž cumlající si palec je v lepším případě infantilní, v horším případě dementní. V duchovním smyslu je to to samé. Takže milí bratři a sestry, směřujme k dospělosti.

Lubomír Ondráček

● SLOUPEK

Kdysi, když jsem začala chodit do sboru Na Maninách, zažívala jsem zvláštní dvojakost. Do Církve mě to táhlo, ale když jsem tam byla, věděla jsem, že tam nepatřím. Byla jsem ještě „na druhém břehu“, vzdálená od Boha i jeho dětí. Ale po mém znovuzrození se to změnilo. Ti cizí lidé se stali mými bratry a sestrami. Potom jsem vstoupila do sboru a stala jsem se členem Boží rodiny, přidala jsem se ke Kristovu tělu a křesťané celého světa jsou i moje rodina. Když se moje tělesná rodina schází k různým rodinným oslavám, snažíme se všichni přijít a těšíme se, že jsme spolu. S mojí duchovní rodinou je to stejné. Scházíme se, abychom spolu oslavili našeho prvorozeného bratra, Ježíše. Radujeme se, že jsme spolu a s Ním.

Nanda

<http://praha.kaes.cz>

Místo se zaplnilo poté, co jsem oznámil, že naše shromáždění probíhají Live, v HD a 3D.

Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International, Inc - www.reverendfun.com

PŘEČTĚTE SI

Nácvik na nebe	2-3
Ježíš v 96 jazycích	3
Nakouknutí na region	5
Jak jsme kdo uvěřili	6
Recenze: Střela z Elamu	9

Nácvik na nebe?

„Nemám rád tolik lidí pohromadě, proto na konference nechodím“. „Když je celosbor, dám si volno, stejně tam moc lidí neznám.“ „Na Bohoslužby moc nechodím, raději si zajdu na skupinku, také je jednou týdně a všichni se tam známe a navíc, když je u mě doma, nikam nemusím ☺.“ „Víra je moje osobní věc, nikoho, než Boha k ní nepotřebuju.“ Podobné, od normálních až po extrémní výroky jsem už slyšela (a Vy asi také). Jasně, každý má právo na svůj názor a také jsme každý jiný. Někdo lidumil, jiný je raději sám, celá škála od extrovertů po introverty. Tak jak to Bůh myslí? Jsou dary křesťanů jen pro ty, kteří rádi chodí do společnosti? Stačí mi skupinka? A je v Nebi soukromí? Jak to přesně bude, nevíme, ale jistě nám bude dobře. Zatím se musíme zařídít podle toho, co víme z Bible – Božího slova. Vypadá to, že nás Bůh chce mít pohromadě. Vidí nás společně jako své tělo, kterému on vládne. Doplnujeme se, opatrujeme, podepíráme, napomínáme, povzbuzujeme a spolu i rosteme. Přečtěte si, co si o našich malých i velkých setkáních myslí starší.

Co se ti na celosborech, konferencích a podobných větších shromážděních líbí a co ne?

Luboš Ondráček: Myslím, že se nedá dát rovnítko mezi konferencemi a dalšími mezi-církevními akcemi a sborovým shromážděním, i když tam může být početně stejně lidí. Konference přináší povzbuzení právě bohatostí celé církve. Setkání celého sboru je ale slavnost, kde se společně jako jedna z částí Božího lidu společně sejdem před Boží tvář, abychom ho oslavili, nechali se povzbudit a zvěstovali Jeho království. Připomíná to, že patříme k sobě, máme společnou vizi a scházíme se také proto, abychom slovy žalmisty „chválili Boha ve velikém shromáždění“.

Tomáš Dittrich: Mám rád kázání a chválu, rád se vidím s lidmi. To je podobné jako u menších shromáždění. U větších shromáždění mě někdy „ohrožuje“ zvýšená hladina hluku chval, ale na celosborech se to za poslední rok zlepšilo většinou na pro mě zcela přijatelnou míru. Větší shromáždění mají výhodu, že mohou poznávat to, co na regionálním setkání není bezprostředně k dispozici, kázání lidí, kteří na regionu kážou málo, nebo vůbec ne. Taký mě zajímá, co se na celosboru děje. Zkoumám jednotu, společně nasazení církve, protože to pokládám za důležité věci a jsem rád, když vidím, že se posouváme (úžasné pro mě bylo letošní shromáždění 1. ledna).

Miloš Poborský: Líbí se mi vědomí, že lidí, kteří věří v Boha a snaží se ho následovat, není zase tak málo, jak by se mohlo zdát. Konference bývají příležitostí potkat se s lidmi z jiných denominací a být obohacen o jejich porozumění Bohu a formu zbožnosti. Nemohu říci, že by se mi na větších shromážděních a konferencích něco nelíbilo.

Pepa Hejnic: Líbí se mi, když shromážděná církev v celé své síle slouží Bohu (uctíváním, modlitbou, chválou) a k tomu jsou celosborová shromáždění výbornou příležitostí. Je zde také možnost přivést hosty, kteří by se ostýchali přijít na skupinku nebo do rodiny a vyhovuje jim určitá možnost splynutí s davem, anonymita. V určité fázi hledání to má důležité místo. Co se mi nelíbí? Snad jen to, že čím více lidí se shromáždí, tím pevnější řád takové setkání musí mít – ale to je objektivní věc, se kterou není možné moc udělat.

Tomáš Božovský: Na společná shromáždění chodím rád, mimo jiné i proto, že se tam setkávám s lidmi z jiných regionů, které znám ještě z Manin. Většinou tam není příliš času na nějaké dlouhé povídání, ale často potěší i jen krátký pozdrav. Na konferencích nebo podobných akcích je to podobné v tom, že se zase po čase vidím se známými z jiných sborů třeba z druhého konce republiky. Na velkých shromážděních je potěšující vidět, že lidé patřících Bohu je víc, než je v tom „našem“ společenství, a to i napříč církvemi. Někdy je i příležitost seznámit se s někým, koho neznám, a z koho se vyklubá prima sourozenec. Jsou asi lidé, kteří se ve větším shromáždění necítí tak dobře a uvolněně, ale mně to nevadí. (Možná bych se v desetitisícovém shromáždění také cítil ztraceně, ale to nám zatím – bohužel – nehrozí.)

Jak zažíváš Boží jednání na velkých a jak na malých setkáních?

Luboš Ondráček: Nevidím v tom nějaký zásadní rozdíl. Snad jen na menších shromážděních mně Bůh více slouží osobně skrze někoho blízkého. Na velkém shromáždění je spíše díky vyšší koncentraci Boží přítomnosti skrze větší množství shromážděných Božích dětí.

Tomáš Dittrich: Jsem rád, že Bůh má moc jednat všude, kde chce. Za regionální shro-

máždění cítím větší zodpovědnost než za celosbor, a proto o regionu víc přemýšlím a hledám, jak dát Bohu prostor. Na celosborech si mohu víc odpočinout a být pro Boha otevřený zase jinak, než když to mám víc na starosti. Na obou typech shromáždění Bůh jedná s lidmi jak přímo, tak skrze kázané slovo, skrze rozhovory a modlitby druhých. V tom není rozdíl. Proto se vyplatí být tam, i tam.

Které setkání křesťanů (skupinka, shromáždění regionu, celosborové setkání) ti je nejbližší – máš nejraději?

Miloš Poborský: Mám rád každé z nich svým způsobem. Každé plní v životě křesťana jinou úlohu a tak je třeba k nim přistupovat.

Pepa Hejnic: Na velkých shromážděních mívám víc prostoru naslouchat a přijímat od Pána nové věci a odpovědi na svoje otázky, vzhled do problémů a různých pochybností... Jelikož na malých setkáních většinou sloužím nebo je vedu, nemám zde tolik příležitostí nabrat, tam se naopak orientuji na potřeby sourozenců a „zadání“ od Pána.

Tomáš Božovský: Pán Ježíš zaslíbil, že kde se sejdou dva nebo tři v Jeho jménu, bude On uprostřed nich. A nikde neřiká, že nějaké shromáždění už je na Něj příliš velké. Takže věřím tomu, že Bůh může jednat (a jedná) bez ohledu na typ či velikost shromáždění. Podstatnější je stav našeho srdce a také postoj očekávání.

Které setkání křesťanů (skupinka, shromáždění regionu, celosborové setkání) ti je nejbližší – máš nejraději?

Luboš Ondráček: Nevidím v tom nějaký zásadní rozdíl. Snad jen na menších shromážděních mně Bůh více slouží osobně skrze někoho blízkého.

Tomáš Dittrich: Asi to bude ta skupinka, i když chodím na pastorskou skupinku (jsme tam čtyři, ale pastorem není nikdo z nás :o)) jen jednou za měsíc, což není typická skupinka. Na druhém místě by to byl asi region. Celosbory a konference jsou na třetím místě, i když jsem se dosud zúčastnil všech 23 křesťanských konferencí :o). Závisí to na povaze, ale může se to lišit i v průběhu života.

Miloš Poborský: Mám rád každé z nich svým způsobem. Každé plní v životě křesťana jinou úlohu a tak je třeba k nim přistupovat.

Pepa Hejnic: Nejraději mám každé setkání v Kristu – na velikosti nesejde, důležité je, aby v něm byl prostor pro Boží svrchované jednání. Protože jsem spíš introvert, vyhovují mi menší modlitební setkání v kruhu podobně zaměřených sourozenců, kde je vzá-

jemná vydanost, důvěra, hluboké obecenství horizontálně i nahoru. Naopak plnost a sílu Církve jako Nevěsty nebo armády asi v setkání o několika lidech nenajdeš.

Tomáš Božovský: To je těžká otázka, protože každé to setkání je jiné, s jinými důrazy, a naplňuje jiné potřeby.

Proč myslíš (pokud si to myslíš), že je dobré, kromě skupinky, chodit i na region a kromě regionu navštěvovat i celosbor?

Luboš Ondráček: Potřebujeme osobní vztahy (skrze které jsme mimo jiné formováni a přispívají k našemu růstu) a pro ty je skupinka resp. mini skupinka nenahraditelná. Na ní můžeme vstupovat i do služby. Region je místo, kde se můžeme ještě všichni znát, i když už nemáme všichni osobní vztahy, můžeme společně Boha uctívat a být vyučováni a také společně pracovat na oslovení konkrétního místa Prahy evangeliem. Shromáždění celého našeho sboru je slavnost. Uctíváme Boha ve větším shromáždění, věnujeme se často komplexnějším tématům, je větší prostor pro výzvy apod. Pro některé

lidi z prostředí mimo církve je to vhodnější místo na první pozvání do církve. Můžeme vidět ve větší plastičnosti, co nám jako sboru Bůh dal a myslím, že tato shromáždění jsou skutečně povzbudivá.

Tomáš Dittrich: Každé shromáždění má něco jedinečného. Myslím, že křesťan potřebuje všechny typy shromáždění, aby poznával církev a žil tím, čím žije ona, a aby dal Bohu prostor, aby s ním jednal.

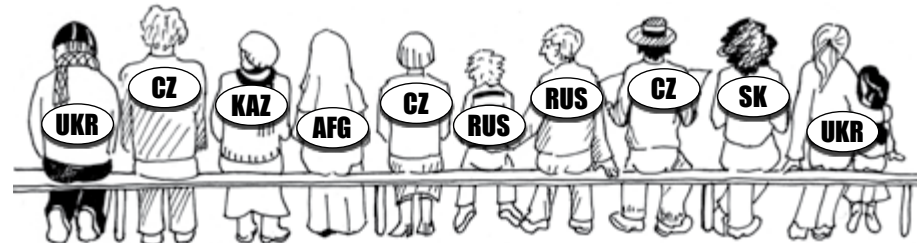
Miloš Poborský: Skupinka je nejbližší obecenství, s těmito lidmi se mohou znát osobně a zblízka. Od nich mohou nejspíš očekávat pomoc a zároveň těmto lidem bych měl být ochoten a připraven dát se k dispozici, pokud potřebují pomoc ode mě. Je to místo pro povzbuzování i napomínání na cestě následování našeho Pána. Region je širší rodina křesťanů. Víme o sobě, ale není realistické očekávat, že budu znát všechny členy osobně a zblízka. Celosbor je pak širší rodina křesťanů. Žalmista „chválí Boha ve velikém shromáždění“ (Ž 35,18 i jinde) a k tomu máme příležitost právě tam!

Chystáme film Ježíš

Protože Ondřej je náš bráška, třebaže z jiného společenství, přebrala jsem zprávu o jeho působení mezi cizinci z Misijního oběžníku. Mnozí z nás se s ním osobně znají a někteří i spolupracují. Všichni se však můžeme modlit, aby se Bohu dařila sklizeň národů skrze Ondřeje a možná i nás.

S přelomem roku vyšly u Českého statistického úřadu nové statistiky, mezi nimi i ty, které mapují pohyb i počet cizinců v České republice. Všechna tato čísla dokazují, že cizinců mezi námi přibývá. Dokonce výše zmíněný úřad ve shodě s dalšími oficiálními or-

Tyto údaje potvrzují mé mínění, že křesťanská služba cizincům v budoucnu přestane být okrajovou záležitostí, jakýmsi „projektem“, ale bude čím dál aktuálnější a dokonce nutnější pro zachování křesťanského charakteru střední Evropy. Církve jako taková bude muset čelit změnám, kterými bude procházet celá společnost, přijmout zodpovědnost za osud těchto lidí a aktivně se podílet na vývoji, který bude formovat nový zítřek. Pokud církev nebude včas reagovat, potenciál, který cizinci přináší, sklídí někdo jiný, např. různé zájmové skupiny, agentury práce a jiní zaměstnavatelé, politické skupiny, organi-

gizacemi uvádí, že tento nárůst imigrantů je žádoucí a nutný pro udržení chodu naší společnosti, právě proto, že Čechů ubývá a nově přichází vyrovnávají populační deficit. Nejen tato čísla, ale i má vlastní pozorování potvrzují, že je tomu skutečně tak. Na místech, kam se občas vracím navštívit své známé cizince, jich vždy nacházím více, než jich tam bylo při mé poslední návštěvě.

zovaný zločin, novodobí otrokáři, a tak dále a tak dále... Navzdory těmto skutečnostem, musím říci, že služba těmto lidem, o kterou se snažím, nejde tak rychle vpřed, jak by byla potřeba. Důvodem jsou materiální překážky: s nárůstem počtu cizinců vzrostla i jazyková různorodost, je zapotřebí více evangelizačních materiálů, chybí nám evangelium pro desítky národů, které sem přicházejí (již

Pepa Hejnic: Protože vnímám, že mě tam můj Pán chce mít a víc to neřeším. Všude bývá prostor někoho povzbudit, poponést břemena jedni druhých, a nebo využít příležitosti ke krátkým neformálním setkáním. Náš Bůh je Bohem vztahů a osobní setkání nikdy e-mailem, telefonem nebo poslechem záznamu plnohodnotně nenahradíš. S řadou známých bych se – nebýt „celosboru“ – téměř nepotkal. V Písmu jsem si přečetl, že nemáme zanedbávat společná shromáždění, nikoliv, že máme být vybíraví.

Tomáš Božovský: Na každém tom typu shromáždění jde o trochu jiné vztahy co se týče hloubky a intenzity. Skupinka je výborná pro sdílení a konkrétní vzájemné modlitby, na větším shromáždění se zase můžeme modlit za něco společně ve větším počtu, nebo nám může dojít, že jsme Tělo a že se vzájemně potřebujeme. Každý máme nějaké Boží povolání, které naplňujeme ve svém životě, ale také máme nějaký společný úkol, k jehož naplnění potřebujeme ty druhé, ať už ze skupinky, nebo z regionu (či celého sboru).

dnes jsme v Evropě po Veliké Británii zemí s nejrozmanitější skladbou národnostních menšin). Bude nutné přeorganizovat naši výrobu filmu „Ježíš“, která je nadále nedostatečná. Vyjednal jsem autorská práva k tiskům různých překladů Evangelii v asi 40-ti jazycích, kterými jsme doposud nedisponovali, a chystáme se je v nejbližší době nejen vydat, ale hlavně šířit mezi lidi z cílové skupiny (nejedná se pouze o rozdávání, ale vůbec o kontakt a návaznou práci). Speciálně kvůli našim potřebám a požadavkům ohledně výroby DVD „Ježíš“ muselo dabingové středisko v USA. pozvat programátora z Microsoftu, aby vytvořil program, díky němuž bude možné vytvářet DVD, na něž se v plné kvalitě vejde zmíněný film ve 24 jazycích, což doposud žádný disk DVD (ani v sekulární sféře) neobsahoval! Těchto sérii plánujeme dohromady 4, což znamená celkem 96 jazyků (všechny jsou frekvencované, ač je to k nevíře, zde v ČR). Samotné americké vývojové centrum nám vzkázalo, že v takovém měřítku nepracuje nikdo jiný na světě, než my, což považuji za vyznamenání pro náš národ, jak misijně smýšlející dokážeme být. Jak je patrné z těchto výřků, půjdou naše snahy v nadcházejících letech řádově do statisíců. Díky Vám, kteří jste v začátcích podporovali tuto službu, mnohé věci se daly do pohybu, avšak tím, jak služba roste do šíře (stoupá kvantita), je třeba jít dále. Za veškerou pomoc Vám předem velice děkuji!

Jménem národů, které ještě teprve čekají na „svůj“ čas „Ondřej“

Chodit, či nechodit? (pokračování)

Ty nejdůležitější odpovědi k minulému tématu se dovedně schovaly v počítači. Tak si alespoň můžeme téma chození připomenout.

Má náš sbor nějaká „pravidla“ pro to s kým chodit/nechodit?

Nemáme speciální pravidla, která by šla za obecný rámec zjevený v Bibli. Tedy chodit pouze s věřícím, samozřejmě svobodným (kam patří i ovdovělí). Kromě těchto obecných pravidel je samozřejmě rozdílná individuální situace – zvážit osobní situaci ekonomickou, sociální, povahy, plány.....to už by bylo ale spíše na seminář.

„Chození“ je osobní věc, v jakém případě se může o to zajímat třeba vedoucí skupinky?

Chodíme ve světle a patříme k Tělu Kristovu, proto je dobré se i o této oblasti sdílet a určitě rada např. vedoucího skupinky může být podnětná. Vždy ale musíme ctít to, že svědomí jednotlivce je po Bohu a Jeho slovu základní autoritou člověka a pokud v chození není jasné popsatelný hřích, kde by měl vedoucí skupinky zasáhnout, je to hodně na osobním rozhodnutí člověka. Pokud se ale člověk obává o svém chození a případných plánech na manželství s někým dalším mluvit, může to být známka vnitřní nejistoty a silný signál k tomu, že by si o tom dotýčný potřeboval s někým důvěryhodným a zkušenějším promluvit.

Od kolika let si myslíš, že je vhodné s někým chodit?

To je opět hodně individuální. Dnes je tlak, aby lidé „někoho měli“, někteří s někým chodí prostě proto, aby si to mohli dát do profilu na Facebook. Myslím, že bychom neměli podléhat těmto tlakům. Pokud tedy musím říci nějaký věk, tak do 15 bych nikomu nedoporučoval s někým chodit a do 18 výjimečně. Ale jak jsem už psal, je to individuální a píší svůj osobní názor daný zkušeností, nikoli nějakou závaznou sborovou praxí.

Co to podle tebe znamená „chodit“ s ním/s ní?

Předně je třeba říci, zda rozlišujeme chození a snoubenectví. Pokud ano, potom chození je období, kdy se dva lidé dohodli, že zvažují, zda k sobě patří. Je to už

nějak závazný vztah, ale oni nemusí být jistí, že ten druhý je ten pravý, ještě se nemluví o manželství, poznávají se v různých situacích a ukončení chození je celkem jednoduché. Snoubenectví je vztah, kdy už oba přijali, že se mají vzít a směřují ke svatbě. Ještě je stále možné zjistit, že jde o omyl a rozejít se, ale je to už závažnější, lidé se nějak znají, mají svůj vztah potvrzený Bohem a v ideálním případě i rodiči a nějakými dalšími lidmi.

Existuje ale také kamarádství (když čtu některé knihy zvláště z USA, tak se mně zdá, že se každému kamarádství mezi klukem a holkou říká chození). Kamarádství je místo pro poznávání a někdy může přerůst v chození, ale kamarádství potřebujeme, i když máme partnerský vztah. Dokonce považují za nebezpečné, když spolu lidé začnou chodit a přeruší všechna ostatní přátelství. Pokud nerozumíme správně přátelství, tak to může vyvolávat zbytečná napětí ve vztazích. Pokud skončí pozdě mládež a některý hoch nabídne dívce doprovod nebo naopak dívka někoho o doprovod požádá, tak by z toho neměli zúčastnění ani jejich okolí ihned usuzovat, že svatba je na obzoru. Je to trapné a zúčastněným dost nepříjemné.

Nejde jen o mládež. Jak mají svého partnera hledat/nehledat dospělí svobodní?

Zase v tom není až takový rozdíl. Já si našel manželku, když mně bylo přes dvacet sedm, jí bylo přes třicet. Takže jsme už byli takoví mládežníci s otazníkem, ale dělali jsme to stejně, jako kdybychom byli mnohem mladší, jen jsme měli výhodu (a možná i nevýhodu) už delší životní zkušenosti života single, měli jsme vyřešeny ekonomické otázky, nestudovali jsme a pod. Větší problém je možná tam, kdy už je někdo ve středním věku a má za sebou nějaké vztahové karamboly třeba z doby před uvěněním.

Tam je potřeba nejprve projít vnitřním uzdravením. Ale to už přesahuje téma rozhovoru. Obecně je ale třeba říci, že velkým problémem je dávat nalezení partnera na příliš vysoké místo v našich prioritách. Manželství je Boží vynález a výborná věc, ale není to lék na všechny problémy. Někdy naopak při špatné volbě resp. špatných postojích přinese ještě další problémy.

Lubomír Ondráček

BOŽÍ SLOVO JE JAKO MEČ

a taky jako kladivo, anebo oheň. A jako mléko, med nebo jako svíce či zrcadlo. Skrže Boží slovo jsme se znovu narodili k životu věčnému a potřebujeme ho, abychom mohli žít (ne živořit) dál, i abychom mohli pevně stát v boji, ve kterém jsme. Nemusíme se dlouho trápit otázkou, jak moc Boží slovo potřebujeme. Bez Božího slova se prostě neobejdeme. A tak se tě teď nesnažím přesvědčit, že číst Bibli je dobré – to je totiž nezbytné. O co mi jde v Semináři ke studiu Bible, je povzbuzení do hlubšího čtení, možná bychom mohli říct do studia. Možná sám cítíš, jak to je důležité: „být vykrmen slovy víry“ (1 Tim 4,6).

Ale jak začít? Jak proniknout do Písma? Mohu udělat něco pro to, aby ke mně Bible víc mluvila? Potřebuji Bibli studovat, když jsem veden Duchem Božím? S jakými problémy se setkávám při výkladu? Záleží na překladu, který čtu? Pomůže mi nějaký plán čtení Písma nebo příručka?

Meč má v naší duchovní zbroji důležitou úlohu. Bez něj toho v boji moc nezmůžeme. A nepřebývá-li Boží slovo v nás, jsme pak jak ten bojovník, jemuž meč vypadl z ruky. Ve správném filmu snad dá protivník tomu druhému šlechetně příležitost, aby si meč zvedl, ale ten Zlý není takhle velkorysý.

Seminář by nám mohl posloužit k naostření našich mečů (ty rezavé nejdříve potřebujeme trochu vypolirovat). Kdysi existovaly slavné italské a francouzské šermířské školy. Kdo jimi prošel, byl obávaným protivníkem. Kéž se i my staneme obávanými protivníky. Ne tak, že by se ostatní báli k nám přiblížit, abychom jim naši nešikovností neublížili, ale abychom se stali obávanými pro toho Zlého.

Tomáš Božovský

www.studovatbibli.cz

SEMINÁŘ KE STUDIU BIBLE

6., 13. A 20. BŘEZNA 2012, 18:30

Sborový dům KS Praha, Na Žertvách 23, metro Palmovka

Nakouknutí na region

Na našem regionu Palmovka máme vždy skvělá kázání! (Že na vašem také? Napište o nich!) Protože se během měsíce vystřídají tři různí kazatelé, každá neděle je trochu jiná, pestrá nejen tím, co Bůh dělá, ale i řečníky, které si k tomu používá. Také chválící kapely, nebo i jednotlivci se střídají a to je super! Každý si alespoň jednou za měsíc „přijde na své“ ☺. V minulém měsíci mě povzbudilo kázání Toma Dittricha „Vyplatí se věřit?“ Pro Vás krátce shrnuji. Na úvod se nás Tomáš zeptal, kde je to napsané v Bibli, že se vyplatí věřit? (Někdy si dokonce pro správně odpovídající připraví „čokoládky, ale tentokrát nikoli. ☺) Přesto výkřiky z „publika“ potvrdily, že se v Bibli píše o stonásobné odplatě těm, kdo pro Krista opustili cokoli a také o pokladu v nebi, který je v Bibli slíbený. Tomáš nás také ujistil, že platy starších tím pokladem jistě nejsou, třeba že jsou to dobré platy. Připomněl nám motiv našeho křesťanství: „Stali jsme se křesťany z nutnosti, z nouze – šlo o život!“ Lépe nám to vysvětlil na příkladu hořícího domu: záleží na tom, zachránit si život. Jádrem záchrany je hřích! Zalekli

jsme se hřichu, a proto jsme utekli z hořícího domu! Každý s ním má zkušenost: je to zlo, které přichází od druhých. Ale až když člověk uvěří, vidí, že hřích poškozoval jeho život.“ Když to víme, že jsme zachráněni, je to jasné! Ale přesto se musíme zamyslet: Mat 13,44, slovo o pokladu v poli nám říká, že nás to stojí všechno. Našels něco skrytého, co ostatní nevědí, že je to cenné. Důležité je poznat skutečnou cenu! Ne jen, že druzí věří a jsou prima. Radost toho, kdo prodává vše, co má z radosti, co získal, je nesdílitelná! Neradostný křesťan – to je absurdní. Buď neví, co získal, nebo na to zapomněl! Když víme, že je následování Ježíše to nejlepší, dáme vše a získáme všechno. Ne materiální, ale věčné! 1. Tim 6, 6-8: zbožnost, která se spokojí s tím, co má, je už velké bohatství! Bůh nám dává víc, nad spásu. Teplo v zimě, jídlo a oděv...pokud se s tím spokojíme, jsme vděční – jsme svobodní! Buďme vděční za to, co máme a nechme se obdarovávat nad to.

Pro lepší porozumění doporučuji poslechnout si celé kázání na webu.

Nanda

Společně v únoru

Celosbor v únoru následoval po 67hodinové modlitební stráž. Ať už to bylo stráž, nebo „jen“ Boží laskavou milostí, Bohoslužby to byly vydařené. Co se týká chval, slova i následné služby starších sboru. Mírek Hoblík a jeho band nás vtáhli do uctívání a chvály takřka hned na začátku. Motivační slovo Luboše Ondráčka snad každého muselo nadchnout k novým očekáváním i rozhodnutím. Jako Boží děti můžeme a máme růst do mládenců i otců (matek). Luboš řekl: „Potřebuješ vědět, kde jsi (dítě, mládenec, otec). Je to proces, nejde to skokem, ale každé období má něco spe-

ciálního a každý máme co dát. Jsme použitelní! Ne až jednou...Je důležité chtít růst a náš cíl je být otcí a matkami.“ Po kázání byla výzva Petra Káchy k rozhodnutí růst do zralosti – být otcí – mít děti – vychovávat je. Petr řekl, že mnozí z nás neměli ani tělesné otce a ani duchovní otce. „Možná ti chybí otcové, ty budeš mít syny“, povzbudil nás podle Žalmu 45, 17. Na konci starší a diakoni žehnali a modlili se za každého, kdo chtěl.

Nanda

PROROCTVÍ

V této rubrice si můžete čas od času přečíst některá proroctví pro náš sbor, tedy pro vás. Proroctví a vidění zpracovává a rozsuzuje Modlitebně prorocký tým.

Vyznávejte hříchy, 19. 6. 2011

Nemůžeme si myslet, že nás nevyznaný hřích někoho ze sboru nemůže ovlivnit či dokonce zabránit tomu, abychom obdrželi něco, co pro nás měl Bůh připravené. Není však žádné zlo, které by Bůh nemohl obrátit v ještě větší dobro – vyznáme-li svůj hřích. Každý sbor je také částí národa. Takže zaslíbení sboru je i zaslíbení národu. Vnímala jsem souvislost mezi důležitostí vyznání hříchu nevěry Bohu ve sboru a účinkem, který to může mít na národ, jehož jsme součástí.

Povzbuzení k jednotě, červenec 2011

Pokud chceme, aby přišlo probuzení a proměna společnosti evangelium, aby přišlo Boží království na zem, je potřeba, abychom se sjednotili jako Ježíšova Církev. Na místech, kde se Církev sjednotí a půjde společně za Ježíšem a Jeho vizí pro jejich místo, tam přijde probuzení. Když se sjednotí Církev v nějakém městě, bude toto město proměněno, když se sjednotí Církev v nějakém kraji, bude proměněn onen kraj, a když se sjednotí celá česká Církev, bude proměněna evangelium celá země. Bez jednoty se nic nezmění (přes to vlak nejede).

FINANCOVÁNÍ SLUŽBY MLÁDEŽI

Snažíme se na některé přímé náklady spojené se službou stále rostoucí skupině mládeže v našem sboru získat finanční prostředky mimo běžný rozpočet sboru. Pokud chcete tuto službu podpořit, zašlete prosím své příspěvky na sborový účet 223775399/0300 v.s. 682130

● JAK JSME KDO UVĚŘILI

Já miluji všechny lidi na světě

Bylo to v roce 1950, kdy jsem šel ze školy domů a pozoroval, jak se moji spolužáci těšili na shledání s rodiči a na volné odpoledne. Já jsem však své kroky před rodným domem zpomaloval a na břehu Moravy u svatojánského mostu jsem se zastavil. Nechtělo se mi jít domů, kde mezi rodiči, kteří se rozvedli, probíhalo právě pochmurné řízení o jejich právu na nás s bráchou. Vybavila se mi scéna v soudní síni, kde na jedné straně seděl otec a na druhé zástupce matky. A soudce se mne zeptal: „Koho máš raději? Otce či matku? U koho bys chtěl být?“ Taková šileně nepřirozená, amorální, eticky patologická otázka sedmiletému chlapci. Hnusný pach smrti cítím po letech dodnes. Otec zpozorněl. Chtěl jsem vykřiknout:

JEŽÍŠ KRISTUS JE ŽIVOT VĚČNÝ, PŘIJMI JEJ VÍROU DNES.

autor linorytu Václav Lamr

„Chci mít oba!“ ale pud jakési sebezáchovy, nebo spíš vnitřní hlas Božího Ducha mi velel: „Vol otce, zde je jistější stabilita...“ A tak

se stalo. Zastavil jsem se a bylo mi tehdy do breku. Nechtělo se mi vůbec jít domů.

Vedle hučelo jedno z rozvodněných ramen řeky Moravy a unášelo kusy dřev na zpěněné hladině. A tu náhle se jakoby řeka zastavila v prudkosti povodňového proudu a ocitl jsem se v jiné dimenzi. Slyšel jsem naprosto jasně a zřetelně HLAS, který zněl z mého nitra a z kosmu: „JÁ MILUJI VŠECHNY LIDI NA SVĚTĚ...“

A prožil jsem hluboký, nadpřirozený pokoj, který jsem ve svém životě prožil ještě jednou, když jsem se v řece Moravě topil a pod vodou vydával svůj život Pánu Ježíši. Stál jsem na břehu řeky a vnímal pokoj Božího království. Kdykoliv jsem šel do školy, nebo ze školy, vždy jsem se na chvíli zastavil na tom

místě u břehu a opět jsem byl naplňovaný pokojem. Pochopitelně jsem začal ve škole mluvit o Bohu, o svém zážitku a chodil

jsem po ulicích Litovle a mluvil jsem v neznámých jazycích, velebil Boha nebeskými zpěvy. Jeden muž to uslyšel a řekl: „To je glosolálie...“ Má touha dát tuto zprávu dál, že Bůh miluje všechny lidi, se změnila v činnost, kterou dělám dodnes. Psal jsem lístky s poselstvím od Boha a dával jsem je do pekařství, do kina, do prodejny potravin „na Národní výbor. Troustil jsem je na nádraží i ve škole. „Bůh jest a miluje všechny lidi...“

Ředitelka školy dostala zřejmě ultimativní příkaz, aby s tím něco udělala, – bylo to v roce 1950, poslala ke mě jednu psychologku, učitelku, která mi začala mou víru vyvracet logickými argumenty. Bibli jsem nečetl, neznal jsem ji, živá církev zde nebyla, nikdo mne nemohl povzbudit. To byl začátek odpadu od dětské víry až ke studiu marxismu, hledání pravdy ve filozofii, ve východních naukách. A začal jsem praktikovat spiritismus. A potom, uprostřed smradu filozofických vepřů a spiritismu jsem prožil: „Ne nic a nikdo mi nedal ten hluboký pokoj, prožitý Boží přítomností na břehu Moravy. A vstal jsem, abych hledal ten ztracený pokoj, to království lásky Nebeského Otce a jako poutník v Labyrintu Komenského jsem na konci zoufalého hledání potkal Pána Ježíše Krista. Proto maluji často scénu milosrdného Otce.

Zničili mou víru, ale hluboko v srdci jsem vždy slyšel hlas Boha na břehu Moravy. Jednoho dne jsem tu větu četl v Bibli a byl jsem šokován: „MILUJI VÁS, PRAVÍ HOSPODIN“ (Mal 1,2)

Václav Lamr

Musí tu být někdo, kdo všemu dává řád

O Bohu jsem začala přemýšlet někdy kolem puberty. Doma se o něm, ani obecně o náboženství, nemluvalo vůbec, ale opravdu vůbec.

Přesto se nemůžu upamatovat na okamžik, kdy bych si kladla otázku, zda Bůh je, či není.

To jsem měla vyřešené jakoby samo od sebe. Bylo mi jasné, že tu musí být někdo, kdo všemu kolem mě dává řád.

V době mého dospívání se můj bratr se svou ženou účastnili přednášky s bývalými narkomany, kteří mluvili o tom, že ze závislosti je vyvedl jakýsi Ježíš. Můj bratr a jeho žena se rozhodli, že chtějí Ježíše také poznávat. Nebydli jsme ve stejných městech, ale vždy, když jsme se navštívili, tak mi o svém bádání vyprávěli. A co bylo pro mě moc důležité. Viděla jsem na nich veliké charakterové změny. Oni Ježíši odevzdali své životy a on je proměňoval.

Chtěla jsem to taky. A tak mě vzali na shromáždění do sboru, kam chodili. Bylo mi tam dobře. Na jejich přímou otázku, jestli věřím tomu, že Ježíš zemřel také za mě a za moje selhání, jsem pak bez váhání odpovíděla, že věřím. Kdo by tomu nechtěl věřit??? Taková dobrá zpráva.

V mém životě jsem nemusela padnout na dno – díky Bohu. On mě našel, i když já jsem ho nehledala. Dal mi víru, ačkoli jsem o ni neprosila. Byl a je ke mně moc dobrý.

Renata Padevětová

U uprchlíků

V sobotu 28. 1. jsme znovu navštívili uprchlický tábor v Kostelci. Bylo nás devět, 5 žen a 4 muži. V táboře nás po více jak roční službě už vítali otevřeněji než dříve a to nejen zdejší obyvatelé, ale také pracovníci tábora. Vzhledem k velkému mrazu jsme většinou byli v místnostech uvnitř budovy, i když kluci našli několik otužilců, kteří si s nimi zahráli venku fotbal. Uvnitř se konala výtvarka pro děti, vyrábění pro ženy a v oddělené místnosti mohli muži hrát deskové a jiné hry. Společně s dětmi přišlo i několik žen, které nám nabídly čaj a jídlo. Díky tomu byly příležitosti k povídání a někteří služebníci měli možnost hlubších rozhovorů o víře a jiných důležitých tématech. Je vidět, že služba pomalu přináší ovoce a je dobře, že máme příležitost sloužit cizincům v naší zemi i tímto způsobem.

Sára

● NA CO SE DÍVÁME A CO ČTEME

Střela z Elamu

Jerzy Edigey

V roce 605 před naším letopočtem se udála bitva u Karchemiše, kdy babylónská a médská vojska porazila Egyptany a Asyřany. V této bitvě zachránil setník Ribat život svému příteli Ištar – šum – erešovi.

Po letech se ti dva setkávají znovu. Ribat je převelen ze Simiri, kde pro hádku s výběrčím daní a správcem, kteří vybírali neoprávněně vysoké daně, byl poslán do Babylóna ke královské gardě krále Nabukadnesora. Zde se dostává pod přímé velení svého přítele Ištar – šum – ereše, který mezitím i díky urozenému původu vystoupal k nejvyšší možné vojenské hodnosti v Babylónské armádě – tartanu. Po příchodu je okamžitě poslán s vojenským doprovodem na noční obchůzku města. Při ní najdou omráčeného kupce, který byl oloupen o veškeré zlato (to se tehdy používalo jako platidlo jen výjimečně) určené na nákup velkého množství obilí od kněží z chrámu v Borsipě. Ribat je při pronásledování zloděje raněn šípem do stehna a než doběhnou ostatní členové hlídky, lupič se ztratil v křivolakých a spoře osvětlených uličkách. Pátráním v němž je

jedinou stopou neobvyklý šíp, jímž byl Ribat zasažen, je pověřen kněz Udunai proslulý svou moudrostí. Střela z Elamu není jen poutavým detektivním románem z tehdy již více než půlmiliónového Babylónu a jeho okolí. Pro mne čtení bylo velmi zajímavým obohacením historie z období, kdy byl vyplněn Jeruzalém králem Nabukadnezorem II. Je zde popsán život obyčejných lidí a privilegovaných vrstev, způsob obchodování i intriky ve svatyních širokého panteonu bohů, kterým se obyvatelé Babylonie klaněli. Napínává a přesto oddechová četba zaujme svým živým slohem a logickou posloupností děje. Čtenář se tak nemusí vracet v ději zpět, jak se to občas stává u jiných detektivek.

Kniha od polského autora Jerzy Edigee vyšla ještě v Československu dvakrát ve vysokém nákladu. V edici Karavana český a v edici Albatros slovensky pod názvem: Šíp z Elamu. Zvláště české vydání vidám často v antikvariátech. V digitalizované databázi městské knihovny se v současné době nevyskytuje. Ale ne každá knihovna je do tohoto systému zařazená. Je také možné navštívit server: „Království mluveného slova“ a legálně si stáhnout knihu namlouvenou.

Pavel Rosecký

● OZNÁMENÍ

KS PRAHA A IHOP PRAHA

„Vyzdvihněte korouhev – Stánek uctívání“

„Uložils těm, kdo se tě bojí, aby vyzdvihli korouhev (kvůli pravdě) před lukem“. (Ž 60,6)

Milí přátelé,
zveme vás ke společnému prožití víkendu ve chvalách před Boží tváří.

Stánek uctívání je víkend nonstop chval, uctívání a modliteb. Smyslem této akce je pozvednout korouhev, stát ve chvalách před Božím trůnem, uctít Otce a vzájemně se v tomto uctívání povzbudit a inspirovat.

V první řadě chceme sloužit Bohu, nejedná se tedy o koncert. Zveme každého, kdo má na srdci uctívání Otce. Máme zkušenosti, že celé nebe je v takových chvílích přítomno a shromáždí se jako vzácný poklad to, co před Bohem ze srdce vyléváme.

Začátek: pátek 30. 3. v 18.00

Ukončení: neděle 1. 4. ve 13.00

Místo konání: velký sál KS Praha, Na Žertvách 23, Praha 8

Program: Na „Stánku uctívání“ se budou v nonstop službě střídát pozvané uctivací týmy z České republiky, Polska a Slovenska (?). Týmy se budou střídát ve dvouhodinových strážích tak, aby chvála plynula nepřetržitě celých 43 hodin.
V pátek 30. března v 18.00 bude společný začátek pro všechny účastníky se týmy. Ve velkém sále pak bude probíhat nepřetržitě uctívání až do neděle do 13.00.

V sobotu 31. 3. od 10.00 proběhne v některém z menších sálů KS Praha seminář „Mužský tanec ve chvalách“ s pozeným polským tanečníkem a duchovním válečníkem Marcinem Boczkem.

V neděli 1. 4. zveme všechny účastníky „Stánku uctívání“ k účasti na celosborovém shromáždění sboru KS Praha. Bohoslužba, která se bude konat v **15.00 v kulturním domě Ládví**, chápeme jako vyvrcholení dvoudenního vyvyšování Ježíše. Slovem zde bude sloužit bratr Bogdan Kogut, vedoucí chval ve sboru „Kościoł Boży w Chrystusie“ v polském městě Kalisz.

Věříme, že stejně jako za dob krále Jóšafata Bůh povolává ty, kteří Ho uctívají v Duchu a v pravdě, aby stáli v první bojové linii, vyhlášovali Jeho dobrotu a pozvedli korouhev pravdy, kterou je Ježíš.

Věříme, že prorocká chvála je jedna z nejdůležitějších aktivit, kterou jsme povoláni dělat a že v ní můžeme prožít radost z Otce i Otcovu radost z nás, že v ní můžeme zakusit, nastartovat a plně restaurovat původně zamýšlený vztah s naším Stvořitelem skrze Ježíše, díky přítomnosti Ducha Svatého. Vedlejším, ne však nezajímavým produktem setkání s Otcem je to, že Boží království přichází ve slávě do našich životů a do naší země. Bůh zjevuje své mocné činy a nepřátelské armády jsou poraženy.

Všechna shromáždění budou otevřená, můžete na ně pozvat kohokoliv, kdo se může ztotožnit s touto vizí. Těšíme se na hojnou účast.
Za organizátory: Mirek Hoblík
Světlana Vránová
Radka Novotná

„Misijní víkendy“

Celodenní setkání pro všechny, kdo berou vážně Velké poslání a chtějí k němu nabrat povzbuzení a inspiraci. Také tentokrát je pořádají společně všechny hlavní misijní organizace působící v naší zemi. NF Nehemia, OM ČR, Operace Exodus, Wycliffe ČR, YWAM ČR a NF KMS.

Akce se uskuteční v sobotu

10. března 2012 od 9:30 v Praze v KS Praha na Palmovce

a o týden později **17. března**

od 9:00 v Českém Těšíně (prostory Křesťanského centra). Mottem akce je „Koho pošlu a kdo nám půjde? Půjdeš?“

Hlavním řečníkem bude tentokrát známý český misionář v Chorvatsku Jiří Dohnal.

Kromě toho se účastníci mohou těšit na další zajímavé semináře s tématy misie.

● OZNÁMENÍ

KS PRAHA A IHOP PRAHA
ZVEME VÁS NA SEMINÁŘ

MUŽSKÝ TANEC VE CHVALÁCH

Sobota 31.4.2012 v 10.00

Budova KS Praha,
Na Žertvách 23, Praha 8

Slovem, svědectvím a praktickou výukou bude sloužit

MARCIN BOCZEK

z Polska

Marcin je Boží muž s evidentním Božím povoláním k tanci. Má velmi mocné svědectví o Bohu, který jej vyval z osidel smrti, když umíral na drogy a cirhózu jater. Jeho tanec uvolňuje velké pomazání a je mocným nástrojem chvály i duchovního boje.

Seminář proběhne v rámci „Stánku uctívání“ – nonstop chval od pátku 30.3. od 18.00 do neděle 1.4. do 13.00.

Konvokace všech národů v Jeruzalémě

16. - 30. 9. 2012

Místo: **Jeruzalém**
Cena: **záleží na typu ubytování**
Přihlášky: **Petr Kácha**, petr.kacha@kaes.cz
tel.: 775 383 690

TÁBOR LEVITŮ

Pro děti 7 – 15 let

Termín: **18. - 25. 8. 2012**
Kde: **V Orlických horách**
www.rekreace-astra.cz

Budeme moc rádi, když s námi vaše děti pojedou.
Případné dotazy můžete směřovat na adresu
jakub.cerny@email.com
nebo tel.: Renata Padevětová 604 436 377

13. - 23. 5. 2012

Modlitební výprava do Jeruzaléma

Místo: **Dům modliteb**, Olivetská hora, Jeruzalém
Cena: **21 000 Kč**
Přihlášky: **Petr Kácha**, petr.kacha@kaes.cz
tel.: 775 383 690

Chceme vás pozvat na celosvětovou konvokaci – svolání národů k modlitbám v Jeruzalémě a výpravě strážců Izraele v době 16. – 30. 9. 2012.

Přihlásit a registrovat k účasti se můžete prostřednictvím Petra Káchy. Pokud máte zájem bydlet v místě konání v hotelu Ramat Rachel, je potřeba zaslat k registraci plnou platbu již do konce dubna. Cena dvoutýdenní akce se pohybuje dle zvoleného způsobu ubytování od 1 200 do 1 800 dolarů + letenka. V ceně je zahrnuta doprava v Jeruzalémě a po Izraeli, ubytování s polopenzí, konferenční poplatek.

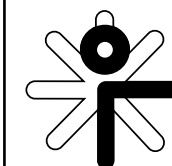
Izrael prochází hlubokými otřesy, ztrácí své politické příznivce okolo sebe (Turecko, Egypt), prochází i vnitřním politickým rozdělením (radikální propalestinská levice) a sociálními otřesy.

Věříme, že česká církev má kapacitu k vyslání minimálně skupiny deseti přímluvců k tomu, abychom naplnili vizi, kdy deset lidí z jednoho národa se chytí oděvu jednoho Žida a prohlásí: Jsme s vámi, protože s vámi je Bůh.

Doporučuji, aby sbory finančně podpořily a vyslaly své pasory, vedoucí nebo přímluvce, abychom se stali jako Kristovo tělo v České republice požehnáním Izraele konkrétními skutky lásky, projevené osobní účastí, a rozsávali do Božího království směle, štědře a s důvěrou.

Alena Krausová – Evropský koordinátor

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

DOROST (12-15 LET)

středy **17:00-19:00 hod**
více info Jana Bukáčková
777 614 496
jana.buckackova@email.cz

POROST (15-18 LET)

úterky **17:30-19:30 hod**
více info Štěpánka Bláhová
777 576 530
spetanka@seznam.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky **18:30-21:00 hod**
více info Michal Klesnil
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

ŠESTÁ

Večerní setkání pro mladé,
kde to žije!

Mise plná výzev

11.03.2012 v šest hodin
Ortenovo náměstí 34 - škola TGM

Praha 7
Vstup zdarma
Tance, scénky
Křesťanské společenství Praha
www.mladezpaha.kaes.cz/sesta
Dita Frantíková 724435309

Křesťanské
společenství
Praha

Termíny místa uzdravení v KS Praha

Každé první úterý v měsíci 18:00 – 20:00
a každý druhý a čtvrtý čtvrtek
v měsíci 17:00 – 19:00
v prvním patře sborové budovy Na Žertvách 23.

Je vhodné se předem přihlásit
na emailu paha.kaes.cz nebo
telefonem 284 822 294.
Všichni nemocní jsou zváni.

NABÍZÍM KVALITNÍ
KLASICKOU
REGENERAČNÍ

A REKONDIČNÍ MASÁŽ
V POHODLÍ VAŠEHO DOMOVA
(Praha)
CENA 350,- Kč za 30 minut
Miloš Padevět 737 856 332
milos.padevet@seznam.cz

Aglow

23. 3. 2012 Robin Harsh
setkání jsou i nadále v 18,00
v Soukenické 15, Praha 1 v kavárně.

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

4. 3.

Ládví 15:00

Chvály: Hudební skupina pod vedením Jirky Jelínka

Kázání: Dan Drápal – Žalm 16,9 – Praktikování Boží přítomnosti

1. 4.

KD Ládví 15:00

Chvály: Hudební skupina pod vedením Bogdana Koguta

Kázání: Bogdan Kogut

12. 3.

SBOROVÁ MODLITEBNÍ

18:00 – 19:30

24. 3.

SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ

24. 3., 26. 5., 15. 9., 24. 11. 2012 od 09:00

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce na adrese sboru.

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan

Shromáždění: Ne 10:00, Komunitní centrum – Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (východ z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajská zahrada)

Počet členů: 24/11/15

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský

Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7

Modlitební: 5. 3. v 18:30 u Václavíků

Počty členů: 106/23/46

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Luboš Ondráček, Richard Roušal, Petr Žůna

Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)

Počet členů: 47/5/22

STŘED

Vedením pověřen: Petr Kácha

Shromáždění: Ne 10:00 Římská 20, Praha 2 – budova Fitzwilliam Business

Modlitební: 9:15

Počet členů: 93/16/53

Výstup: Honza Sklenička přestup na region Jih

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Martin Čunek,

Tomáš Dittrich

Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23

Počet členů: 92/15/34

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský

Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha-4 (Objekt je nový a není na mapě Googlu ani Seznamu) Mapka na kspraha.cz/jihovychod/

Počet členů: 35/1/27

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann

Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23

Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově

Počet členů: 71/10/18

Úmrtí: Jindřiška Plachá

JIH

Pastor: Miloš Poborský

Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), KC Novodvorská, Novodvorská 1013/151

Modlitební: v Ne 18:00 hod. – Dáša Blažková, Slepá I/14.

Počet členů: 52/4/26

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294

e-mail: praha@kaes.cz

<http://praha.kaes.cz>

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu.: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682103	Angel Lama	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,
e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký, Johana Dittrichová

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

Příští číslo vyjde v neděli 1. 4. 2012
APRIL